

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0274 van 8 april 2014
in de zaak 1011/0313/SA/2/0267

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Konstantijn ROELANDT
kantoor houdende te 2221 Booischot, Dorpsststraat 91
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 15 december 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 23 september 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden van 30 juni 2010 verworpen.

De deputatie heeft aan de heer [REDACTED], hierna de aanvrager, de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk verleend voor het regulariseren van het aanleggen van een parking en het bouwen van een houten afscherming.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met het arrest van 26 juli 2011 met nummer S/2011/0084 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Met het tussenarrest van 20 december 2011 met nummer A/2011/0213 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen heropend om de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven om het BPA nr. 17 '■■■■' te bezorgen aan de Raad. De partijen hebben tevens de mogelijkheid gekregen om hierover een aanvullende nota in te dienen.

2.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend.

De verzoekende partijen hebben een aanvullende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 mei 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Konstantijn ROELANDT die verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 9 juli 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van het aanleggen van een parking en het bouwen van een houten afscheiding”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 1 oktober 1985 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 17, '■■■■', meer bijzonder in een zone voor agrarische bestemming.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 30 juli 2009 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden verleent op 30 juni 2010 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan aanvrager. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat het eigendom gelegen is in een agrarisch gebied volgens het vastgestelde gewestplan;

Overwegende dat de aanvraag het aanleggen van een parking en het bouwen van een houten muur (regularisatie betreft);

Overwegende dat de aanvraag gelegen is binnen BPA nr. 17 “■■■■”, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Minister van 01/10/85;

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van het vastgestelde gewestplan; alsook met de voorschriften van het BPA;

Overwegende dat de voorliggende weg voldoende uitgerust is gelet op de plaatselijke toestand;

Gelet op het gunstig advies van Departement Landbouw en Visserij van 30/07/09;

Overwegende dat de aanvraag verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening en de goede aanleg van het gebied niet in gedrang brengt; dat de aanvraag voldoet aan de vereisten van een goede ruimtelijke ordening en zich op een aanvaardbare wijze integreert in de omgeving;

Gelet op het besluit van de deputatie van 27/05/10 houdende toekenning van een vergunning voor de regularisatie van stallen, een werkhuis, bureel, erfverharding en mestsilo, de afbraak van een deel van de loods en garage en de bouw van een nieuwe loods met sleufsilo, weegbrug en wasplaats voor voertuigen en regenwateropslag voor een perceel gelegen ■■■■■;

...

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager die ertoe verplicht is:

...

2/ -Een groenaanplanting van 1 meter breed tussen de aangelegde parking en de houten tuinschermen aan te leggen.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 5 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van ongekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

8. LEGALITEIT niet OK

Overeenstemming:

Gewestplan niet OK

BPA niet OK

...

Vlaamse Codex niet OK

...

Vermits deze verharding groter is dan 100m², is deze vergunningsplichtig. Een bijkomende verharding als parking met dergelijke oppervlakte behoort niet tot de normale

tuinuitrusting van een zonevreemde woning en kan op basis van afdeling 2: basisrechten voor zonevreemde constructies van de Vlaamse Codex niet worden vergund.

...

9. GOEDE RO niet OK

Het voorzien van een erfscheiding in hout, brengt de goede ordening van de plaats in het gedrang. Bij een zonevreemde woning in agrarisch gebied kan wel een haag als scheiding geplaatst worden, aangezien levende hagen zich het best integreren in een landelijk landschap, de doorgroening van het gebied respecteert en de overgang naar het landschap mogelijk maakt zonder scherpe overgangen. Levende hagen zijn een goede compromis tussen respect voor ieders privacy en het respect voor het landelijk karakter van het gebied.

Bijkomende verhardingen, niet behorende tot de normale tuinuitrusting, werkt residentialisering van het agrarisch gebied in de hand en is vanuit ruimtelijk oogpunt niet aanvaardbaar.

...”

Na de hoorzitting van 20 september 2010, beslist de verwerende partij op 23 september 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

9. verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied.

...

De aanvraag is tevens gelegen in het bijzonder plan van aanleg (BPA) [REDACTED], in een gebied met agrarische bestemming.

...

De verharding met een oppervlakte van 100m² - en dus vergunningsplichtig – werd aangelegd in klinkers, op ongeveer 1m achter de woning nr. [REDACTED] die dateert van 1954 en door de aanvrager wordt verhuurd. De parking wordt afgeschermd met houten panelen van 2m hoog. Tussen de houten afsluiting en de tuin van de woning nr. [REDACTED] wordt een groenscherm aangelegd met breedte van ongeveer 1m.

Tijdens de hoorzitting is gebleken dat de verharding niet wordt gevraagd in functie van de zonevreemde woning nr. [REDACTED], maar ten behoeve van de exploitant van het landbouwbedrijf en bewoner van de bedrijfswoning nr. [REDACTED]. De houten muur en aan te leggen beplanting dienen om de parking af te schermen ten opzichte van de woning nr. [REDACTED] en aldus de privacy van de huurders te vrijwaren.

De aanvraag is bijgevolg niet strijdig met de voorschriften van het gewestplan en het bijzonder plan van aanleg.

...

De parking bevindt zich op 30 m van de woning van beroepers.

De deputatie volgt het standpunt van de gemeente en is van oordeel dat de goede ruimtelijke ordening van de plaats niet wordt geschaad.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen hebben tevens bij de Raad een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging ingesteld tegen de beslissing van de verwerende partij van 27 mei 2010 waarbij aan de bvba [REDACTED] een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de regularisatie van stallen, een werkhuis, bureel, erfverharding en mestsilos, de afbraak van een deel van de loods en garage en de bouw van een nieuwe loods met sleufsilo, weegbrug en wasplaats voor voertuigen en wateropslag en dit in het kader van de exploitatie van het landbouwbedrijf. Dit beroep is bij de Raad gekend onder het rolnummer 2010/0648/SA/2/0600. Met het arrest van 8 april 2014 met nummer A/2014/0273 heeft de Raad de beslissing van de verwerende partij van 27 mei 2010 vernietigd.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De Raad heeft met het tussenarrest van 20 december 2011 met nummer A/2011/0213 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld en dat de verzoekende partijen over het rechtens vereiste belang beschikken. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen de schending in van artikel 4.3.1, §1 en 2 VCRO, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van individuele bestuurshandelingen en de schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen betogen dat de aanvraag een schoolvoorbeeld is van “saucissonering”, waarbij de totale ruimtelijke bezetting van de bouwpercelen uit het oog wordt verloren. De verzoekende partijen stellen dat er sprake is van een onaanvaardbare schaalbreuk. Zij menen dat de bestaande toestand in schril contrast staat met de onmiddellijke omgeving doordat deze wordt gekenmerkt door ruime percelen met een geringe bezettingsgraad.

De verzoekende partijen zijn van oordeel dat de formele motiveringsplicht wordt geschonden doordat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening geenszins gesteund is op concrete uit de onmiddellijke omgeving ontleende elementen. De verwijzing naar het standpunt van de gemeente is te algemeen en dit standpunt geeft geen antwoord op de concrete bezwaren die de verzoekende partijen hadden opgeworpen.

De verwerende partij heeft zich, volgens de verzoekende partijen, gebaseerd op een onjuiste feitelijke grondslag. Het gaat immers om de regularisatie van een bestaande parking en de verwerende partij is niet nagegaan wat de noodzaak is van deze bijkomende verharding. De verzoekende partijen wijzen er op dat de aanvrager net een aanvraag heeft ingediend voor de uitbreiding van een volledig bedrijf.

Bovendien zijn de verzoekende partijen van oordeel dat de goede ruimtelijke ordening geschonden is. De verzoekende partijen stellen dat het kennelijk onredelijk is om een privé-parking te vergunnen op 1 meter van een andere woning.

2.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

3.

De verzoekende partijen benadrukken in de toelichtende nota dat de verwerende partij het totaalbeeld in acht dient te nemen. De impact van het geheel dient te worden beoordeeld om een zinvolle beoordeling op de onmiddellijke omgeving te kunnen maken.

4.

In hun aanvullende nota voeren de verzoekende partijen aan dat de aanvraag strijdig is met het BPA [REDACTED].

Zij beweren dat de vergunde parking reeds gebruikt wordt voor onderhoud en stationnering van machines met hinder als gevolg. De machines zouden ook ingezet worden voor aannemingswerk en loonwerk. De bestreden beslissing schendt hierdoor de bepalingen van artikel 12 van het BPA [REDACTED] waarin onder meer wordt gesteld dat enkel agrarische activiteiten zijn toegelaten.

De verwerende partij heeft niet onderzocht of de schaal van de aangevraagde activiteiten aansluit bij de omgeving en de in de omgeving aanwezige functies.

Met betrekking tot de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, voeren de verzoekende partijen aan dat een loutere verwijzing naar het bestaan van het BPA geenszins voldoende is.

Tot slot betogen de verzoekende partijen dat door er vanuit te gaan dat het perceel van de verzoekende partijen een agrarische bestemming heeft gekregen, de verwerende partij de draagwijdte van een verkavelingsvergunning uit 1963, die het perceel van de verzoekende partijen bestemd zou hebben tot woongebied, heeft miskend.

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat voor de aangevraagde werken het bijzonder plan van aanleg nr. 17 "[REDACTED]" van 1985 van toepassing is.

Wanneer voor het aangevraagde een BPA bestaat, volgt uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid VCRO dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de aanvraag, gebonden is door de voorschriften van dit plan, tenzij daar op geldige wijze van kan worden afgeweken.

De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening moet worden onderzocht en beoordeeld aan de hand van de aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2 VCRO.

Enkel met de formeel in de beslissing tot uiting gebrachte motieven kan rekening gehouden worden.

De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden, noch is zij gebonden door de motivering van de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Het volstaat dat de beslissing duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeeft waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan zich steunt om de vergunning te verlenen.

Wanneer, zoals terzake, in een zone voor agrarische bestemming, door een privaat persoon de aanleg van een parking (regularisatie) en een houten afscheiding wordt aangevraagd, behoort

het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats na te gaan of het aangevraagde planologisch verenigbaar is met de voorschriften van het BPA.

De Raad is niet bevoegd om deze beoordeling inzake de planologische verenigbaarheid nogmaals opnieuw te doen. In de uitoefening van zijn opgedragen wettigheidscontrole kan de Raad enkel nagaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in feite en in recht juist zijn, of die correct werden beoordeeld, en of op grond daarvan tot een redelijke beslissing werd gekomen. Ook de beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening kan de Raad niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan, die in dit verband over een discretionaire bevoegdheid beschikt. Ook hier beschikt de Raad terzake enkel over een marginaal toetsingsrecht.

2.

In de bestreden beslissing oordeelt de verwerende partij dat de aanvraag niet in strijd is met voorschriften van het gewestplan en het bijzonder plan van aanleg. Wat de goede ruimtelijke ordening betreft, oordeelt de verwerende partij dat de aan te leggen parking zich op 30 meter van de woning van de verzoekende partijen bevindt en stelt zij het volgende: *“de deputatie volgt het standpunt van de gemeente en is van oordeel dat de goede ruimtelijke ordening van de plaats niet wordt geschaad”*. De verwerende partij sluit zich dus aan bij de motieven uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden van 30 juni 2010 en maakt deze motieven tot de hare.

De verwerende partij kan haar beslissing (onder meer) motiveren door verwijzing naar een ander stuk, in casu de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden op voorwaarde dat:

- de inhoud van dit stuk kenbaar is voor de bestuurde;
- dit stuk zelf afdoende gemotiveerd is;
- dit stuk wordt bijgevalen in de uiteindelijke beslissing;
- er geen tegenstrijdige stukken zijn;
- het stuk waarnaar verwezen wordt voldoet aan de formele en materiële zorgvuldigheidsplicht, namelijk dat het inhoudelijk en naar wijze van totstandkoming zorgvuldig is.

De verzoekende partijen hebben administratief beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester van de gemeente Bonheiden van 30 juni 2010. De verzoekende partijen kennen de inhoud van deze beslissing, gelet op de inhoud van hun beroepschrift waarin zij verwijzen naar de beslissing van het college als ‘stuk 1’. In dit administratief beroepschrift hebben de verzoekende partijen uitdrukkelijk de toepasselijkheid van het BPA in vraag gesteld.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden verwijst naar de beslissing van de verwerende partij van 27 mei 2010 inzake de toekenning van een vergunning voor de regularisatie van stallen, een werkhuis, bureel, erfverharding en mestsilos, de afbraak van een deel van de loods en garage en de bouw van een nieuwe loods met sleufsilos, weegbrug en wasplaats voor voertuigen en regenwateropslag (die door de Raad werd vernietigd met het arrest van 8 april 2014 met nummer A/2014/0273) en motiveert vooreerst de verenigbaarheid van het aangevraagde en de goede ruimtelijke ordening als volgt:

*“Overwegende dat de aanvraag gelegen is binnen BPA nr. 17 “■■■■■”, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Minister van 01/10/85;
Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van het vastgestelde gewestplan; alsook met de voorschriften van het BPA;*

...

Overwegende dat de aanvraag verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening en de goede aanleg van het gebied niet in gedrang brengt; dat de aanvraag voldoet aan de vereisten van een goede ruimtelijke ordening en zich op een aanvaardbare wijze integreert in de omgeving;”

De Raad stelt vast dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd opgenomen in de bestreden beslissing – weliswaar in een samenvattende vorm -, maar dat deze beslissing niet afdoende gemotiveerd en bovendien kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is. De motivering van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden van 30 juni 2010 kan niet aanzien worden als een in concreto beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. De beslissing van 30 juni 2010 bevat een nietszeggende algemene motivering die geenszins kan volstaan om de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening te motiveren, noch inzake de planologische verenigbaarheid.

In zoverre de verwerende partij dan stelt dat de parking zich op 30 meter van de woning van de verzoekende partijen bevindt, dat zij het standpunt van de gemeente volgt en dat de goede ruimtelijke ordening niet geschaad wordt; oordeelt de Raad dat deze motivering niet afdoende is.

De verwerende partij onderzoekt niet of de aanvraag verenigbaar is in het licht van de decretaal bepaalde aandachtspunten en de in de omgeving bestaande toestand, hetgeen wenselijk was gelet op de eerdere beslissing van 27 mei 2010 waarbij voor heel wat werken de regularisatie werd gevraagd.

Daarnaast bevat de bestreden beslissing geen enkele beoordeling van enig hinderaspect, terwijl concrete beroepsargumenten werden aangevoerd. De loutere overweging in de bestreden beslissing dat de parking zich op 30 meter van de woning van de verzoekende partijen bevindt, en dat er een afscherming is met houten panelen van 2m hoog kan dan ook niet volstaan als voldoende motief inzake de hinderaspecten.

De Raad stelt dan ook vast dat de motivering in de bestreden beslissing geenszins afdoende en zorgvuldig is en dat zij niet aangemerkt kan worden als een in concreto beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

3.

De bestreden beslissing bevat, zoals gesteld, ook geen eigen onderzoek naar de verenigbaarheid van het aangevraagde met de voorschriften van het BPA.

Wanneer de verzoekende partijen in hun aanvullende nota stellen dat de vergunde parking wordt gebruikt in functie van aannemingswerken en loonwerk, en dus in strijd is met artikel 12, 3° van het BPA ■■■, minstens dat de verwerende partij geen voldoende onderzoek gevoerd heeft naar de verenigbaarheid van de aanvraag met de bestemmingsvoorschriften van het BPA, dient dit middel gegrond verklaard te worden.

Artikel 12, 1° van het BPA lijst limitatief de in de betreffende zone toegelaten agrarische bedrijvigheden op.

Artikel 12, 3° van het BPA bepaalt dat geen ander dan agrarisch gebruik is toegelaten.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat de verharding wordt gevraagd in functie van een landbouwbedrijf en dat het aangevraagde dan ook “niet strijdig is met de voorschriften van het gewestplan en het bijzonder plan van aanleg”.

In het arrest van 8 april 2014 met nummer A/2014/0273 heeft de Raad evenwel vastgesteld dat de verwerende partij oordeelde dat de bvba [REDACTED] geen zuiver landbouwbedrijf is, maar dat ook loonwerkactiviteiten worden beoefend en dat dit niet zonder meer in overeenstemming is met het BPA [REDACTED].

De Raad oordeelt in hetzelfde arrest dat de opsomming van de toegelaten activiteiten in agrarisch gebied uit artikel 12, 1° van het BPA [REDACTED] limitatief te interpreteren is en dat loonwerkactiviteiten niet voorkomen in artikel 12, 1° van het BPA [REDACTED].

Gelet op deze vaststelling oordeelt de Raad dat de verwerende partij geen afdoende onderzoek heeft gevoerd naar de verenigbaarheid van de aanvraag uitgaande van een privaat persoon, met de bepalingen van het BPA [REDACTED]. Dit alles klemmt des te meer nu de verwerende partij in twee afzonderlijke aanvragen, die betrekking hebben op hetzelfde bedrijf, een andere beslissing lijkt te nemen aangaande de kwalificatie van de landbouwactiviteiten en de verenigbaarheid van de aanvraag met de agrarische bestemming.

4.

In zoverre de verzoekende partijen in hun aanvullende nota nog aanvoeren dat hun perceel ingevolge een niet-vervallen verkavelingsvergunning van 29 maart 1963 als bestemming woongebied is geworden, oordeelt de Raad dat dit middelonderdeel ongegrond is. In het arrest A/2014/0273 van 8 april 2014 heeft de Raad reeds geoordeeld dat de verkavelingsvergunning aan de verzoekende partijen enkel de toestemming geeft om hun perceel te bebouwen, maar dat zij geen wijziging inhoudt van de bestemming van het perceel ingevolge het BPA [REDACTED]. Daardoor is de hierboven aangehaalde afstandsregel uit artikel 12, 2° van het BPA [REDACTED] niet van toepassing.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 23 september 2010, waarbij aan de heer [REDACTED] de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden wordt verleend voor het regulariseren van een parking en van het bouwen van een houten afscherming op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidige arrest.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 8 april 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien WILLEMS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien WILLEMS

Hilde LIEVENS